Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 777 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 14 december 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 26 januari 2024 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 29 januari 2024 om internationale bescherming. Op 26 november 2025 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 28 november 2025 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

"*[…]*
A. Feitenrelaas

U bent van Palestijnse oorspong en afkomstig uit Khan Younis. U bent gehuwd met [Q.J.] (CGVS […], O.V. […]).

U, uw echtgenote en jullie minderjarige dochter [D.] vertrokken op 26.09.2023 uit Gaza met uw schoonmoeder [Q.M.] (CGVS […], O.V. […]) en schoonbroer [Q.K.] (CGVS […], O.V. […]). Jullie reisden via Egypte naar Turkije. Jullie bleven twee dagen in Istanbul, zes dagen in Izmir en zes dagen in Bodrum. Jullie reisden verder naar Griekenland, waar jullie toekwamen te Kos op 12.10.2023. Jullie verbleven 35 dagen in een gesloten kamp. Jullie bekwamen de vluchtelingenstatus. Nadien verbleven jullie nog een maand in het open centrum. Om de reispas en de verblijfsvergunning te bekomen, moesten jullie jullie vingerafdrukken geven. Dit vond voor zowel u als uw partner plaats op 19.12.2023. Er ontstond een discussie met de medewerker over de betaling inzake de documenten voor jullie dochter [D.]. De medewerker gedroeg zich minachtend tegenover jullie. Jullie dienden diezelfde dag het centrum te verlaten. Jullie verbleven in een park op Kos. Op 22.12.2023 gingen jullie naar Rhodos om de vingerafdrukken van jullie dochter te geven om haar documenten te bekomen. Jullie keerden diezelfde dag terug en vonden een kamer waar jullie samen met uw schoonmoeder konden verblijven. Jullie ontvingen jullie verblijfsvergunning op 17.01.2024 en besloten nadien via Athene naar Kreta te reizen om jullie reispas op te halen op 19.01.2024. Uw vrouw en schoonmoeder bleven één nacht op de kamer van een Palestijnse jongen. Nadien verbleven jullie zes dagen in een collectieve huurwoning in Athene. Op 26.01.2024 vertrokken u, uw gezin en uw schoonmoeder vanuit Athene met het vliegtuig naar België. Jullie vroegen aan de Belgische asielinstanties op 29.01.2024 om internationale bescherming.

Jullie vertrokken uit Gaza omwille van de onveiligheid en de financiële situatie. Jullie verklaarden niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van het feit dat er geen gezondheidszorg beschikbaar was terwijl uw vrouw zwanger was, en er geen werk, noch huisvestiging ter beschikking was.

Uw vrouw beroept zich op dezelfde asielmotieven.

Jullie tweelingdochters [A.M.] (CGVS […], O.V. […]) en [S.] (CGVS […], O.V. […]) werden op […]05.2024 geboren in België. Ze verkregen de Belgische nationaliteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw vrouw [J.] de volgende stukken neer: het paspoort van uzelf, uw vrouw [J.] en dochter [D.], de Palestijnse identiteitskaart van [J.] en uzelf, een huwelijksakte, een UNRWA family record en UNRWA family registration, UNRWA schoolrapporten, document van medische zorgen UNRWA, de geboorteakte van uzelf, [J.] en [D.], het rijbewijs van uzelf, het medisch rapport van [J.] in Gaza, het medisch rapport van [J.] in België, het medisch rapport van uzelf in België, attesten van de ambassade in Jordanië, attesten van de Palestijnse missie in België, een bevestiging van de vernietiging van jullie huis in 2014, foto's van jullie vernielde huis in Gaza 2024, foto's en documenten inzake familieleden in Gaza, bewijzen van de aanvraag van de reispassen in Griekenland voor uzelf, [J.] en [D.], foto's van het opvangkamp in Griekenland.

B. Motivering

U maakt elementen kenbaar waaruit bijzondere procedurele noden blijken. U maakte in augustus 2025 een val met de elektrische step. U verklaarde dat u uw beide handen momenteel niet kan gebruiken en uw vrouw momenteel met alles moet helpen. U verklaarde dat na een onderzoek bij de dokter bepaald zal worden of u over een jaar nog een operatie moet ondergaan of niet (CGVS, p. 2). Uit de medische attesten blijkt het volgende:

- *Een controle raadpleging twee weken postoperatief. Tot 6 weken postoperatief mag het verband regelmatig verwijderd worden om pols te bewegen.*

- *Op postoperatieve raadpleging zal bepaald worden of u nood heeft aan kinesitherapie (zie medisch dossier d.d.19.08.2025).*

U stelde voor de rest geen gezondheidsproblemen te kennen (CGVS, p. 2). De volgende steunmaatregelen werden voorzien: Er werd u uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om altijd een pauze te vragen (CGVS, p. 2). Er werd u gevraagd tijdens het interview of u nog oke was om verder te gaan. U gaf aan geen probleem te hebben (CGVS, p. 7). Ook werd u na de pauze gevraagd of u klaar was om verder te gaan (CGVS, p. 13). Verder stelde u dat u zou aangeven als u last of pijn had aan uw handen en dat u zelf zou vragen om even te pauzeren, indien nodig. U eveneens gevraagd of er dingen waren die u konden verhelpen tijdens het persoonlijke onderhoud, gaf u aan dat dit niet nodig was (CGVS, p. 3).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Niet-ontvankelijk

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie toegevoegde info Griekenland), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. Zo verklaarde u dat jullie ongeveer een maand na jullie aankomst in Griekenland een e-mail ontvingen waaruit bleek dat jullie een erkenning bekwamen (CGVS, p. 9). Uit de informatie voorhanden blijkt dat jullie de vluchtelingenstatus bekwamen op 19 november 2023 (zie info Griekenland).

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten

1. ADET en reisdocument:

U verklaarde op 17.01.2024 uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) te zijn bekomen op Kos en twee dagen later de Griekse reispas op Kreta (CGVS, p. 9). Uit de informatie voorhanden blijkt dat uw ADET geldig is tot 18.11.2026 (Zie info Griekenland).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft weggegooid op de luchthaven (CGVS, p. 5). U, noch uw vrouw kunnen specifiëren waar u dit juist weggooide buiten dat dit in een luchthaven was (CGVS, p. 5 en CGVS vrouw, p. 4).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

2. AMKA en AFM:

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet terdege aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren (zie infra). Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie infra), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Bij het geven van uw vingerafdrukken verklaarde u een klein nummer ontvangen te hebben om de betaling te doen voor het verkrijgen van uw documenten (CGVS, p. 11). U heeft dit slechts éénmalig gebruikt. U wist niet wat dit nummer was en ze gaven u geen instructies (CGVS, p. 12). Het is op basis van uw verklaringen onduidelijk of dit het AFM-nummer betreft.

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

U verklaarde één keer, op 20 januari, zes dagen voor uw vertrek uit Griekenland, naar het bureau voor belastingen en taks in Athene te zijn geweest. U kreeg het adres van iemand die u ontmoette in een restaurant (CGVS, p. 11). U verklaarde hier een aanvraag voor een AMKA gedaan te hebben maar ze vroegen uw adres, arbeidscontract en bankrekeningnummer. Het was voor u onmogelijk om dit te regelen, zo zei u (CGVS, p. 10). Echter kan u geen AMKA aanvragen in een taks office, maar dient u zich hiervoor te begeven naar een dienstverleningscentrum. Hoe dan ook ondernam u bewust geen ernstige pogingen gezien u slechts naar eigen zeggen eenmaal, zes dagen voor uw vertrek uit Griekenland en vlak nadat u uw reisdocument bekwam, naar een overheidsdienst ging. Voorts verklaarde u ook niet in de mogelijkheid te zijn een bankrekening te open. Er werd u gevraagd naar documenten waarvan u niets wist, ook naar een vast adres en de communicatie was moeilijk vanwege het gebrekkige Engels van de bankbediende. U verklaarde niet te weten naar welke bank u ging. U ging slechts één keer naar een bank (CGVS, p. 11). Ook dit is weinig ernstig.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ernstige pogingen zou hebben ondernomen, om beroep te doen op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

Redenen voor vertrek uit Griekenland

1. Griekenland als tussenstop

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u anderhalve maand na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u meteen vertrok na het verkrijgen van documenten. Jullie kwamen aan op 12.10.2023, kregen jullie documenten op 17.01.2024 en 19.01.2024 en vertrokken op 26.01.2024 (CGVS, p. 8 en 9). Jullie verbleven in totaal slechts twee en halve maand in Griekenland. U verklaarde dat uw plan bij vertrek uit Gaza een veilige plek in Europa was zoals België of Duitsland (CGVS, p. 8). Ook uw vrouw verklaarde dat het plan bij vertrek uit Gaza was om Europa te bereiken en het liefst België (CGVS vrouw, p. 6).

2. Problemen bij het bekomen van ontvangstbewijs betaling reispas [D.]

U en uw vrouw gaven vingerafdrukken te Kos op 19.12.2023. Tijdens het geven van jullie vingerafdrukken werden jullie slecht behandeld door de behandelende medewerker. Er werden enkel ontvangstbewijzen afgeleverd voor de betaling van de reispas van u en uw vrouw, maar niet voor uw dochter. Dat was de oorzaak van het probleem (CGVS, p. 11). De medewerker behandelde jullie met minachting en dreigde ermee jullie volledige dossier weg te gooien. U ging naar een andere medewerker die buiten stond. Hij kon niets doen (CGVS, p. 16). Voor jullie dochter moesten jullie uiteindelijk naar Rhodos. Zij gaf haar vingerafdrukken voor het bekomen van de reispas op 22.12.2023. U legde in dit kader documenten neer waaruit blijkt dat uw dochter haar vingerafdrukken in Rhodos gaf (CGVS, p. 9 en zie groene map administratief dossier).

Het wordt dan ook niet betwist dat uw dochter haar vingerafdrukken gaf op Rhodos. Echter, blijkt nergens uit dat dit was omwille van malafide praktijken van een medewerker. Jullie ondernamen dan ook geen verdere stappen tegen dit wangedrag, buiten dat jullie het meldden bij een medewerker die buiten stond. Dient daarenboven bemerkt te worden dat dit geen vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. Sterker nog waren jullie in de mogelijkheid weldegelijk de nodige documenten te bekomen. Eveneens deed u hiervoor beroep op man die werkte bij een advocaat (CGVS, p. 10).

3. Levensomstandigheden

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precaire en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvestiging en gezondheidszorg moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. Dit blijkt eveneens uit de volgende elementen:

Werk en huisvestiging

U maakte de vergelijking met België en stelde dat er in Griekenland geen voorlichting was of iemand die u de weg kon wijzen om werk te vinden of cursussen te volgen. Er waren geen uitzendbureaus. U had begeleiding nodig, maar kreeg die niet, zo zei u . U verklaarde niet te weten waar u werk kon zoeken. U ging rechtsreeks naar bedrijven en winkels om te vragen of ze personeel nodig hadden, eveneens vroeg u aan mensen in het opvangcentrum of zij mensen kenden of andere vluchtelingen die in de buurt waren (CGVS, p. 15). Nergens blijkt dat u verdere stappen ondernam om een job te vinden, zoals u inschrijven bij een arbeidsbureau of op het internet naar een job zoeken.

U verbleef van 12.10.2023 tot 17.11.2023 in een gesloten centrum. Nadien verbleven jullie nog een maand in een open opvangcentrum. Na het afleveren van jullie vingerafdrukken op 19.11.2023, dienden jullie het centrum te verlaten. U gevraagd wat u deed om u voor te bereiden op uw verblijf nadien, stelde u dat jullie niet wisten dat jullie het centrum dienden te verlaten. U stelde geen tijd te hebben om u voor te bereiden. Echter bekwamen jullie een positieve beslissing op 17.11.2023 (CGVS, p. 13). Bijgevolg hadden jullie een maand de tijd om jullie voor te bereiden op een verblijf in Griekenland buiten het opvangcentrum, daar een opvangcentrum slechts een tijdelijk onderdak voorziet.

Nadien verbleven jullie voor drie dagen buiten het centrum. Jullie gingen op en af naar Rhodos voor één dag voor de vingerafdrukken van jullie dochter. Dan huurden jullie van 22.12.2023 tot 17.01.2024 (de dag dat jullie de ADET ontvingen) op Kos. U betaalde hier 350 of 400 euro voor. Nadien verbleven jullie één dag in Athene en gingen nadien naar Kreta op jullie reisdocumenten op te halen. Nadien verbleven jullie nog zes dagen in Athene. De eerste nacht huurden jullie een kamer van een Palestijnse jongen en nadien een collectieve huurwoning tot aan jullie vertrek op 26.01.2024 voor 35 euro per nacht (CGVS, p. 12). U stelde geen duurzame woning te vinden, ondanks alle pogingen die u ondernam. U stelde overal te zijn geweest en online te hebben gezocht (CGVS, p. 14). Gezien u slechts zes dagen in Athene verbleef voor vertrek is het niet geloofwaardig dat u een doorgedreven zoektocht naar accommodatie heeft ondernomen.

U stelde geen enkele hulp te hebben gehad. U moest alles zelf betalen, zoals eten en jullie accommodatie (CGVS, p. 16). U verklaarde een poging te hebben gedaan op Kos om instanties te contacteren die gespecialiseerd zijn in huisvestiging of om hulp aan te bieden aan vluchtelingen (CGVS, p. 13). Alles was zonder succes. U vroeg het aan een politieagent maar hij zei dat u dit zelf moest zoeken of ergens anders buiten het eiland moest proberen. U vroeg nergens anders om hulp. U verklaarde geen hulpverleningsinstantie te hebben gevonden (CGVS, p. 13). Ook in Athene vond u geen hulp (CGVS, p. 14). U kan niet uit de doeken doen, waar u concreet voor hulp zocht, ook uw vrouw kan niet duiden waar u dit vroeg of waarom u geen hulp zou krijgen (CGVS vrouw, p. 11).

Het doet dan ook ten zeerste verbazen dat u online zocht dat u voor het bekomen van de reispas van uw dochter voor slechts 12 euro naar Rodos kon gaan en dat hier geen lange wachttijden waren en daarenboven online naar een woning zocht, maar dat u online geen informatie zou hebben gevonden waar u om hulp zou kunnen gaan.

Hoe dan ook bleef u slechts een maand en enkele dagen na het verlaten van het opvangcentrum in Griekenland, waarbij niet kan worden vastgesteld dat u zich duurzaam probeerde te vestigen, maar dat u zich constant verplaatste om uw documenten te bekomen en hierna onmiddellijk te vertrekken. Hieruit kunnen geen ernstige pogingen om een job te vinden, noch ernstige pogingen om een duurzame verblijfplaats in Griekenland worden vastgesteld.

Medische zorg voor uw zwangere vrouw

U verklaarde dat uw vrouw een moeilijke zwangerschap kende. Ze had moeilijkheden met ademen en ze had ook hartkloppingen. U probeerde vaak medische hulp voor haar te zoeken. U zocht naar hulp in het centrum. Uiteindelijk mocht uw vrouw voor een klein gesprek langsgaan bij een dokter. Hij vertelde dat ze vitaminen en onderzoeken en allerlei dingen nodig had, maar dat hij niets kon doen (CGVS, p. 13). U ging vier of vijf keer naar een kleine kliniek op Kos. U mocht uiteindelijk één keer binnen. U ging zonder uw vrouw naar binnen om de zorgen te bespreken met de dokter. Ze geven jullie uiteindelijk enkel een paracetamol (CGVS, p. 5, 13 en 17). Uw vrouw verklaarde niet geholpen te zijn in de kliniek, maar enkel een paracetamol te hebben verkregen in het opvangcentrum. Zij verklaarde ook meer dan vijf keer te zijn langs geweest (CGVS vrouw, p. 12). Jullie verklaringen stroken bijgevolg niet.

U verklaarde dat er maar één kliniek, genaamd ziekenhuis van Kos, aanwezig was op Kos. Uit de informatie voorhanden blijkt dat dit niet het geval is (infra). U gevraagd waarom u niet elders ging vragen, stelde u geen geld te hebben om op eigen kosten zorgen te vinden (CGVS, p. 17). Ook uw vrouw verklaarde dat jullie nergens anders gingen vragen en dat die kliniek het enige medische centrum was op Kos (CGVS vrouw, p. 13). U verklaarde dat andere personen die binnenkwamen telkens eerder aan de beurt kwamen en dat jullie op een andere dag moesten terugkomen (CGVS, p. 17). U gevraagd waarom ze haar niet konden helpen, stelde u dat u denkt vanwege discriminatie omdat uw vrouw een hoofddoek draagt. U weet niet waarom ze haar niet wilden helpen (CGVS, p. 17). Ook uw vrouw verklaarde niet te weten waarom ze haar niet wilden helpen. Ze vertelden haar dat omdat ze vluchteling was, ze terug naar het centrum diende te gaan en daar de nodige hulp zou bekomen (CGVS vrouw, p. 12). Dit betreft een loutere hypothese die u niet weet te staven. Het CGVS merkt op dat er mogelijk andere redenen zijn waarom andere personen eerder aan de beurt kwamen, zoals het feit dat hun nood aan medische zorg dringender was dan die van uw vrouw.

U probeerde één keer in Athene hulp te zoeken voor uw vrouw. Nadat u het ziekenhuis contacteerde bleek dat deze medische hulp betalend was en u had geen geld. U vroeg nadien nergens anders (CGVS, p. 17). U gevraagd waarom u nergens anders ging vragen, stelde u dat het u allemaal onbekend was (CGVS, p. 18). Ook uw vrouw bevestigde dat jullie slechts naar één ziekenhuis gingen in Athene, ook zij weet de naam van dit ziekenhuis niet (CGVS vrouw, p. 14). Indien de medische hulp voor uw vrouw dermate prangend was kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u alles deed om medische hulp te bekomen en niet slechts bij één ziekenhuis ging vragen, daar dit mogelijks een privaat ziekenhuis betrof. U was weldegelijk in de mogelijkheid om samen met uw vrouw en dochter Griekenland met het vliegtuig te verlaten. Dit gedrag strookt niet met uw verklaring en het eigen zeggen van uw vrouw dat ze bijna dood was.

Volledigheidshalve dient bemerkt te worden dat uit de informatie voorhanden blijkt dat zelfs zonder een AMKA, gratis medische check-ups en medicijnen beschikbaar zijn voor zwangere vrouwen in Griekenland (zie https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985607690903).

Eveneens is er online informatie terug te vinden over een organisatie zowel op Kos die vlak naast het opvangcentrum ligt, als in Athene die medische hulp aanbieden aan vluchtelingen (https://medical-solidarity.org/ where-we-work/#greece). Het is niet geloofwaardig dat er dus maar één ziekenhuis was te Kos waarbij jullie niet terecht konden.

Dit alles getuigt niet van ernstige inspanningen om de nodige zorgen voor uw zwangere vrouw te bekomen in Griekenland.

Uw vrouw verklaarde ook veel medische problemen gehad te hebben in Turkije. Ze had moeite met ademen. Haar gevraagd welke medische hulp ze behoefde en hoe ze het daar had aangepakt, stelde ze dat dit aan het begin van zwangerschap was en ze nog sterker was (CGVS vrouw, p.11). Ze verdroeg het eigenlijk in afwachting tot aankomst in Griekenland. Ook dit is weinig ernstig indien ze vlak voordien verklaarde veel medische problemen gehad te hebben.

Dat u het medisch dossier van uw vrouw uit Gaza en België neerlegt kan hier geen ander licht op werpen. Het medisch attest uit Gaza toont aan dat ze tijdens haar eerste zwangerschap gezondheidsproblemen ervaarde. Het medisch dossier van België toont aan dat ze medische hulp bekwam in België en spreekt zich

niet uit over de nood aan medische zorgen toen jullie in Griekenland waren. Niets wijst erop dat ze in Griekenland al nood had aan de medische zorgen die ze bekwam in België en dat ze deze zorgen niet kon bekomen in Griekenland.

Jullie gingen naar de spoeddiensten in het UZ Leuven op 28.01.2024 van 00:02 tot 02:24 zoals blijkt uit de factuur die in dit kader wordt neergelegd. Hieruit blijkt eveneens dat er een echografie en een klinisch biologisch onderzoek gebeurde. Uw vrouw kreeg medicatie. Ze werd niet opgenomen. Er werd een afspraak gepland op 08.02.2024 omdat er sprake was van een maternaal hoogrisico, omwille van de voorgeschiedenis van de vorige zwangerschap. Ze werd voor één dag opgenomen ter observatie en ging nadien gezond en wel terug naar huis (zie medisch attest – opname 08.02.2024).

Middelen, autonomie en zelfredzaamheid

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dat blijkt uit de volgende elementen:

U bent in het verleden in de mogelijkheid geweest uw documenten in Griekenland te bekomen. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een verblijfsvergunning krijgen, maar pas nadat ze die hebben aangevraagd en bepaalde noodzakelijke stappen hebben ondernomen. De persoon die internationale bescherming geniet, moet een afspraak maken met het bevoegde politiekantoor. Bij deze afspraak moet de begunstigde zijn/haar vingerafdrukken geven, een beëdigde verklaring met betrekking tot zijn/haar adres, de beslissing tot verlening van de verblijfsvergunning die tegelijk met de beslissing tot verlening van internationale bescherming is afgegeven en een kopie van zijn/haar kaart als verzoeker van internationale bescherming voorleggen (Refugee.info Greece, Residence Permit, 9 October 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985582374935; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). In het verleden slaagde u erin ondanks de mogelijke moeilijkheden die kunnen ontstaan bij het verkrijgen van zulke documenten, deze weldegelijk te verkrijgen.

- *Wat betreft uw migratieparcours kan eveneens worden afgeleid dat u in staat bent complexe stappen te ondernemen. U organiseerde uw reis om Gaza te verlaten en reisde nadien ook verder van Turkije naar Griekenland. Jullie betaalden hiervoor 7000 dollar per persoon, wat toch wijst op middelen. Ook hadden jullie in Turkije de mogelijkheid om een collectief verblijf te huren (CGVS, p. 8).*

- *Ook uw schoonbroer [K.] (CGVS vrouw, p. 5) en schoonmoeder beschikken over een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Hun verzoeken om internationale bescherming in België werden eveneens niet-ontvankelijk verklaard. Er kan verwacht worden dat jullie elkaar ondersteunen bij terugkeer naar Griekenland.*

- *U beschikt over een diploma van burgerlijk ingenieur. Daarnaast heeft u wat werkervaring opgebouwd in de familiezaak en bij UNRWA toen u nog in Gaza woonde. U werkte ook enige tijd in België (CGVS, p. 6). Uw vrouw heeft ook een universitair diploma in de informatica. Ook zij heeft enige werkervaring (CGVS vrouw, p. 4). Zowel u als uw vrouw spreken Engels en hebben een basiskennis Nederlands (CGVS, p. 6).). Dit verhoogt jullie kansen op de arbeidsmarkt en is een indicatie dat jullie ook in staat zijn om Grieks te leren.*

- *U kan uw handen momenteel niet gebruiken wegens een ongeval enkele maanden geleden, maar uit de neergelegde documenten blijkt niet dat uw verwonding en operatie tot een permanente beperking met een impact op uw arbeidskansen zouden leiden.*

Hieruit blijkt dat u in staat bent stappen te ondernemen teneinde uw rechten als begunstigde van internationale bescherming op eigen kracht uit te oefenen en zelf te voorzien in uw behoeften.

Kwetsbaarheid

U stelde dat de dokter nog niets kon zeggen over de volledige genezing van uw blessures en verwondingen door uw val met de elektrische step. Uit het medisch dossier dat u in dit kader neerlegde, blijkt dat op de postoperatieve raadpleging zal bepaald worden of u nood heeft aan kinesitherapie (zie medisch dossier d.d. 19.08.2025). Er stond een afspraak gepland voor een orthopedieconsultatie op 19.11.2025. U toont niet aan dat voor zover u kinesitherapie zou moeten volgen, u dit niet in Griekenland zou kunnen bekomen.

U meldde bij de DVZ psychologische ondersteuning nodig te hebben (DVZ, vragenlijst Griekenland). U laat na dit te vermelden bij het CGVS. Nergens blijkt dat u actueel of bij terugkeer naar Griekenland complexe of gespecialiseerde psychologische behandeling nodig heeft.

Ook uw vrouw is momenteel niet zwanger en stelde het goed te stellen. Ook blijkt nergens uit dat ze in Griekenland tijdens haar zwangerschap, in geval van een toekomstige zwangerschap, niet de nodige medische zorgen zou kunnen bekomen in Griekenland.

Hieruit blijkt allerminst dat u of uw vrouw een bijzondere medische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan.

Vrees in hoofde van uw dochter [D.]

U stelde dat uw dochter [D.] zware psychologische problemen heeft door wat ze meemaakte tijdens de reis en door de situatie in Griekenland. Momenteel gaat het de goede kant op en is het veel beter geworden. Ze gaat graag naar school. Ze spreekt goed Nederlands. U legt geen documenten neer waaruit de psychologische toestand van uw dochter [D.] kan blijken, u verwijs hiervoor enkel naar een foto van uzelf en uw dochter tijdens jullie verblijf in Griekenland (CGVS, p. 16). Dit volstaat echter niet om de psychologische situatie van uw dochter vast te stellen.

Uw kinderen [M.] en [S.]

Uw in België geboren kinderen, genaamd [M.] en [S.], hebben de Belgische nationaliteit verworven. Omwille hiervan heeft deze beslissing geen betrekking op uw Belgische kinderen.

U verklaarde eveneens niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van de medische situatie van uw dochter. Uit haar medisch dossier blijkt dat ze drie keer per jaar naar het ziekenhuis moet voor een medisch onderzoek tot dat ze 12 jaar is (CGVS, p. 6 en 16). Dient bemerkt te worden dat uw kinderen geboren in België, beide over de Belgische nationaliteit beschikken en bijgevolg geen deel uitmaken van deze beoordeling.

Het loutere feit dat u een familielid bent van een Belg heeft géénszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen. Ik wijs erop dat uw verzoek niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie. De bestreden beslissing strekt er niet toe uw gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken maar houdt enkel in dat uw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard nu u reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.

Voorgelegde documenten

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen daar al deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens of die van uw familieleden, uw status bij UNRWA en nationaliteit. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie, doch voegen deze stukken niets

wezenlijks toe daar deze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. Een analoge redenering kan worden gevolgd voor de documenten en foto's die u neerlegde van de situatie in Gaza.

De overige documenten werden reeds besproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt.

Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

"*[…]*
A. Feitenrelaas

U bent van Palestijnse oorspong en afkomstig uit Khan Younis. U bent gehuwd met [A.S.] (CGVS […], O.V. […]).

U, uw echtgenoot en jullie minderjarige dochter [D.] vertrokken op 26.09.2023 uit Gaza met uw moeder [Q.M.] (CGVS […], O.V. […]) en broer [Q.K.] (CGVS […], O.V. […]) en reisden via Egypte naar Turkije. Jullie reisden verder naar Griekenland, waar jullie toekwamen te Kos op 12.10.2023. Jullie verbleven 35 dagen in een gesloten kamp. Jullie bekwamen de vluchtelingenstatus. Nadien verbleven jullie nog een maand in het open centrum. Om de reispas en de verblijfsvergunning te bekomen, moesten jullie jullie vingerafdrukken geven. Dit vond voor zowel u als uw partner plaats op 19.12.2023. Er ontstond een discussie met de medewerker over de betaling inzake de documenten voor jullie dochter [D.]. De medewerker gedroeg zich minachtend tegenover jullie. Jullie dienden diezelfde dag het centrum te verlaten. Jullie verbleven in een park op Kos. Op 22.12.2023 gingen jullie naar Rhodos om de vingerafdrukken van jullie dochter te geven om haar documenten te bekomen. Jullie keerden diezelfde dag terug en vonden een kamer waar jullie samen met uw moeder kon verblijven. Jullie ontvingen jullie verblijfsvergunning op 17.01.2024 en besloten nadien naar Athene te gaan om zo naar Kreta te reizen om jullie reispas op te halen op 19.01.2024. U en uw moeder verbleven één nacht op de kamer van een Palestijnse jongen. Nadien verbleven jullie zes dagen in een collectieve huurwoning. Op 26.01.2024 vertrokken u, uw gezin en uw moeder vanuit Athene met het vliegtuig naar België. Jullie vroegen aan de Belgische asielinstanties op 29.01.2024 om internationale bescherming.

Jullie vertrokken uit Gaza omwille van de onveiligheid en de financiële situatie. Jullie verklaarden niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van het feit dat er geen gezondheidszorg beschikbaar was terwijl u zwanger was, geen werk, noch huisvestiging ter beschikking was.

U beroept zich op dezelfde asielmotieven als uw man.

Jullie tweelingdochters [A.M.] (CGVS […], O.V. […]) en [S.] (CGVS […], O.V. […]) werden op 08.05.2024 geboren in België. Ze verkregen de Belgische nationaliteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw man u de volgende stukken neer: het paspoort van [S.], uzelf en [D.], de Palestijnse identiteitskaart van uzelf en [S.], een huwelijksakte, een UNRWA family record en UNRWA family registration, UNRWA schoolrapporten, document van medische zorgen UNRWA, de geboorteakte van [S.], uzelf en [D.], het rijbewijs van [S.], het medisch rapport van uzelf in Gaza, het medisch rapport van uzelf in België, het medisch rapport van [S.] in België, attesten van de ambassade in Jordanië, attesten van de Palestijnse missie in België, een bevestiging van de vernietiging van jullie huis in 2014, foto's van jullie vernielde huis in Gaza 2024, foto's en documenten inzake familieleden in Gaza, bewijzen van de aanvraag van de reispassen in Griekenland voor [S.], uzelf en [S.], foto's van het opvangkamp in Griekenland.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald bleek dat u hoogzwanger was ten tijde van uw onderhoud met DVZ en werd u een glas water aangeboden. Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u niet meer zwanger was ten tijde van uw onderhoud op het CGVS. U verklaarde in staat te zijn het interview af te leggen en dat uw gezondheid goed is. U ondervindt geen medische of psychologische problemen (CGVS […], hierna CGVS vrouw, p. 1-2). Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Niet-ontvankelijk

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie toegevoegde info Griekenland), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. Uit de informatie voorhanden blijkt dat jullie de vluchtelingenstatus bekwamen op 19 november 2023 (zie info Griekenland).

Uw verzoek om internationale bescherming steunt volledig op de motieven die door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van uw man zijn verzoek werd een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. De beslissing van uw man luidt als volgt:

"[…]"

Bovenstaande opmerkingen gelden onverkort voor uzelf. U voegt geen bijkomende verklaringen of documenten toe die een ander licht werpen hierop. Zo zei u geen AFM te hebben maar weet u zelfs niet wat het is (CGVS vrouw, p.10). U verklaarde geen AMKA te hebben, maar u informeerde zich niet hierover en verwees louter naar uw man (CGVS vrouw, p. 9).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.*"

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht. De verzoekende partijen maken tevens gewag van een manifeste appreciatiefout.

Zij citeren enkele van de door hen geschonden geachte bepalingen, waarna zij theoretisch ingaan op de gedeelde bewijslast en de samenwerkingsplicht.

In een eerste grief menen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissingen niet binnen een redelijke termijn werden genomen, nu het gehele proces bijna twee jaar in beslag nam. Zij wijzen tevens op de implicatie hiervan op de geldigheidstermijn van hun verblijfskaart en op de lange duur voor een vernieuwing ervan.

In een tweede grief gaan de verzoekende partijen in op de vermeende schending van (oud) artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsplicht. Zij geven een theoretische toelichting bij voormeld artikel en wijzen erop dat de verwerende partij zich steunt op een antwoord van de Griekse Dublinunit van 20 oktober 2025 om te besluiten tot het actueel bestaan van een beschermingsstatus in hun hoofde, welke informatie volgens hen geenszins actueel is. Zij wijzen erop dat hun verblijfstitels verstrijken op 18 november 2026 en menen dat de vraag zich opdringt hoe zij in staat zullen zijn om een nieuwe verblijfstitel te verkrijgen en in welke omstandigheden zij terecht zouden kunnen komen in Griekenland. Zij wijzen op systematische tekortkomingen in de toegang tot documenten en sociale rechten en verwijzen in dit kader naar het arrest van de Raad van 29 april 2022 met nummer 272 124.

In een derde grief betogen de verzoekende partijen dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland in hun (sociale) rechten zullen worden hersteld, noch dat zij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart genieten.

In een vierde grief gaan de verzoekende partijen in op "*de afwezigheid van bescherming, de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de grondrechten*". Zij betogen dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in hun fundamentele rechten zullen worden hersteld en dat zij er geen menswaardig leven zullen leiden. Zij bespreken hierbij onder uitvoerige verwijzing naar landeninformatie de moeilijkheden en obstakels in verband met de toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen, en gaan verder in op de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan, op racisme en mishandeling en op de vermeende overtreding van het non-refoulementbeginsel en de weigering om statushouders terug te nemen. Zij besluiten dat er geen effectieve bescherming is voor vluchtelingen in Griekenland.

In een vijfde en laatste grief gaan de verzoekende partijen nog in op hun vermeende nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook.

3.1.2. In hoofdorde vragen de verzoekende partijen hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor verder onderzoek.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, blijkens de inventaris, bemerkingen van Griekse organisaties ten aanzien van "*de COI-focus van 25 juli 2025*" als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 3).

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij ze verwijst naar de volgende informatiebronnen:
"*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*
COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior;
Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf;
Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op https:// www.bverwg.de/de/pm/2025/30 en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0;
Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland;
Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op https:// www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112;
Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https:// www.bvger.ch/media-releases/370101ae-aee1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf."

De verwerende partij analyseert de administratieve situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en gaat in op de procedures voor het verkrijgen en/of verlengen van documenten die essentieel zijn om toegang te krijgen tot basisvoorzieningen en de administratieve moeilijkheden die hiermee gepaard kunnen gaan. De verwerende partij oordeelt dat voormelde informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Zij wijst er nog op dat verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse, in talrijke uitspraken hebben geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem.

3.2.2. Ter terechtzitting leggen de verzoekende partijen overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer.

Zij verwijzen hierin naar de arresten van de Raad van 20 februari 2026 met nummers 341 503, 341 504 en 341 505, uitgesproken in verenigde kamers, en lichten deze toe. Verder verwijzen zij naar het arrest van de Raad met nummer 320 159 van 16 januari 2025 en naar de door hen reeds eerder bij het verzoekschrift gevoegde, en thans opnieuw bijgebrachte, open brief van 19 november 2025 van Griekse ngo's verzonden naar het CGVS (stuk 1), waaruit blijkt dat de COI Focus "*Aide aux migrants*" van 25 juli 2025 niet accuraat is, doch ook dat de situatie in Griekenland dusdanig is dat er voor statushouders gewoonweg géén mogelijkheden zijn om hulp te bekomen, aldus de verzoekende partijen. Zij menen dat de geüpdate versie van deze COI Focus van 6 januari 2026 die thans door de verwerende partij neergelegd wordt een "slecht gekuiste" versie is van de vorige.

De verzoekende partijen verwijzen verder naar volgende rapporten, te raadplegen via de vermelde weblinks:
- *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, en een repliek van Griekenland hierop;
- "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights",* RSA/PRO ASYL, maart 2025;
- "*No support for refugees returned to Greece*", RSA, maart 2025;
- "*Recognised refugees statistics in Greece: first half of 2025*", RSA, september 2025.

Zij geven vervolgens een uitvoerige uiteenzetting inzake de activering van de AMKA en wijzen op de analyse die dienaangaande door RSA wordt gemaakt. Zij verwijzen in dit kader tevens naar de "*nieuwe*" nota van de verwerende partij van 16 januari 2026 en leveren hierop kritiek. Waar de verzoekende partijen in dit verband tevens verwijzen naar "*de door het CGVS bijgevoegde wetgeving en de inhoud van de regelgeving*" en hierop kritiek leveren, dient de Raad vast te stellen dat dit documenten betreffen die *in casu* niet zijn bijgebracht

door de verwerende partij, waardoor het betoog van de verzoekende partijen in dit verband niet dienstig is. De verzoekende partijen vervolgen dat gelet op de blijvende onduidelijkheid over de mogelijkheid om een AMKA te activeren zonder arbeidsovereenkomst, respectievelijk om te kunnen werken zonder actieve AMKA, confrater L. Lahaye contact heeft opgenomen met RSA. Zij voegen het schrijven dat RSA op 16 januari 2026 aan haar stuurde (stuk 2) en gaan in op de inhoud hiervan. Verder gaan de verzoekende partijen in op het verkrijgen van een AMA-nummer, waarvan zij stellen dat dit onmisbaar is om legaal te kunnen werken. Zij verwijzen in dit verband naar een brief die de Europese Commissie aan de Griekse autoriteiten heeft gericht en die als stuk 3 bij de aanvullende nota wordt gevoegd (en niet als stuk 2, zoals verkeerdelijk in de aanvullende nota wordt gesteld). Zij verwijzen tevens naar de circulaire die de Griekse overheid op 3 november 2025 publiceerde betreffende de AMKA en de toegang tot de publieke gezondheidszorg en menen, onder verwijzing naar hetgeen hierover kan worden gelezen in voormeld schrijven van RSA van 16 januari 2026, dat deze circulaire geenszins afbreuk kan doen aan de toepassing van de wettelijke bepalingen die vereisen dat de AMKA actief moet zijn om toegang te krijgen tot de openbare gezondheidsinstellingen. De verzoekende partijen gaan tot slot nog in op de situatie in Palestina, onder verwijzing naar diverse persberichten en verslagen.

De verzoekende partijen voegen bij hun aanvullende nota, behalve de hoger reeds aangehaalde stukken, volgende bijkomende stukken:
- een opnameformulier betreffende verzoeker (stuk 4);
- attesten van verzoekers werkonbekwaamheid (stuk 5);
- medische verslagen betreffende verzoeker (stukken 6 en 7);
- overzichten van verzoekers afspraken in het ziekenhuis (stukken 8 en 9);
- medisch attesten betreffende M.A. (stuk 10 en 11);
- een bevestiging van een afspraak in het ziekenhuis voor M.A. (stuk 12);
- een bevestiging van een afspraak in het ziekenhuis voor D.A. (stuk 13).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Blijkens de gegevens van het administratief dossier werden de verzoekende partijen, die verklaren over de Palestijnse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Gaza, op 19 november 2023 erkend als vluchtelingen in Griekenland (administratief dossier (hierna: AD), stuk 6+6B, ‘Landeninformatie’, Information Request Reply dd. 20 oktober 2025). Hun minderjarige dochter D. heeft blijkens hun verklaringen samen met hen Gaza verlaten en eveneens de vluchtelingenstatus verkregen in Griekenland (AD, stuk 4+4B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 7).

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder dat de verzoekende partijen in Griekenland over een verblijfsrecht beschikken. Hun Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot 18 november 2026 (AD, stuk 6+6B, ‘Landeninformatie’, Information Request Reply dd. 20 oktober 2025).

De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zouden beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat zij geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat ze reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland. Om deze reden werden hun beschermingsverzoeken door de verwerende partij niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen kan worden gelezen dat de tweelingdochters van de verzoekende partijen, M. en S., in mei 2024 in België geboren werden en dat zij de Belgische nationaliteit verkregen. Om die reden wordt verder in de bestreden beslissingen gesteld dat zij geen betrekking hebben op deze kinderen.

Hoewel de verzoekende partijen niet lijken te betwisten dat hun twee jongste kinderen de Belgische nationaliteit hebben, is het de Raad niet duidelijk op welke informatie of documenten de verwerende partij zich baseert. De Raad kan alleen maar vaststellen dat M. en S. werden bijgeschreven op de bijlage 26 van

verzoekster, wat erop wijst dat hun ouders na hun geboorte de wil hebben geuit dat zij de procedure van hun moeder volgen, waardoor haar verzoek om internationale bescherming dus ook namens hen moet worden geacht te zijn ingediend, overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet (AD, stuk 7+7B, bijlage 26 verzoekster). In het administratief dossier bevindt zich geen beslissing of document waaruit kan blijken dat de behandeling van de beschermingsaanvraag namens deze minderjarige kinderen werd beëindigd ingevolge een latere verwerving van de Belgische nationaliteit. In het rechtsplegingsdossier bevinden zich verder geen identiteitskaarten of paspoorten betreffende M. en S. waaruit hun Belgische nationaliteit kan blijken.

De verwerende partij was niet ter zitting aanwezig of vertegenwoordigd en kon bijgevolg in dezen niet om verduidelijking worden gevraagd.

De Raad merkt op dat aangezien M. en S. in België geboren zijn, zij nooit in Griekenland verbleven hebben. Zij vallen *prima facie* niet onder het vluchtelingenstatuut van hun ouders, de verzoekende partijen *in casu*, waardoor zij in Griekenland niet over een verblijfsrecht beschikken, in tegenstelling tot hun ouders.

Het is *in casu* essentieel met zekerheid te weten of M. en S. al dan niet over de Belgische nationaliteit beschikken en of er dus al dan niet een beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van deze kinderen moet worden gemaakt, dit nog daargelaten het gegeven dat de situatie van de verzoekende partijen niet los kan worden gezien van deze van hun kinderen, met wie zij immers één gezin vormen.

Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 november 2025 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	S. WILLAERT